

tagen; der har blot været tænkt paa, at der skulde anstilles Underfølgelser, i Genhold til hvilke Riniens Retning i det Enkelte nærmere skulde bestemmes. Saaledes blev Sagen i det Mindste opfattet af mig og mange flere, som vare med at stemme for Loven, hvad vi aldrig havde gjort, dersom vi havde tænkt, at en Fortolkning af den Art, som den ærede Rigsdagsmand nu vil gjøre gjældende, skulde kunne finde Sted. Hvad forøvrigt selve vort Forslag angaaer, da troer jeg, at det er tilstrækkelig forsvaret ved den tidligere Behandling, og det forekommer mig ikke, at der er fremsført Noget derimod, som kunde bevæge til at gjenoptage Debatten derom. Det er ialtsald langt naturligere, at de, der oprindeligt have stillet Forslaget, paatage sig Forsvaret for dets Realitet, hvis det behøves; men efter min Mening behøves der intet videre Forsvar i den Sag.

N. Sage: Den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) bemærkede meget rigtigt, at der ved forrige Behandling af den foreliggende Sag kun var en ganske ringe Forskjel mellem de afgivne Stemmer for og imod Lovforslaget, men jeg nærer det Haab, at det ringe Fleertal, som der var sidst, vil blive betydeligt forøget ved denne Behandling, jeg nærer det Haab, at det, der har drevet mig til at stemme for at gaae over Strik istedetfor over Middelfart, nemlig den store Besparelse i Udgifter for Kongeriget, vil have virket paa mange Medlemmer i den lange Tid, der har ligget imellem; og bringe dem til at give deres Stemme til det Forslag, som sidst blev vedtaget. Naar vi her i Folkethinget med saa stor Nøiagtighed og Paapasenhed vaage over Statsudgifterne, saa er jeg overbevist om, at mange ærede Medlemmer ville have indseet, om ikke Nødvendigheden af, saa dog det fuldkomne Rigtige i at stemme for den sparsommeligere Vej for Overgangen, som man kan gaae. Jeg gjentager, hvad jeg ved Sagens forrige Behandling tillod mig at yttre, at efter alle de Oplysninger, som vi have faaet af Folk, paa hvis Troværdighed og Duellighed vi tør stole, vil der ved Regjeringens Forslag indtræde en Besparelse for Kongerigets Finanser af imellem 900,000 Rdl. og 1 Million Rdl.

Jeg kan ikke troe, at man af de Grunde, der ere anførte, og som hovedsagelig dreie sig om den lille elfskværdige By Middelfarts Dnsker, skulde komme til at give en efter vor Velighed saa hderst betydelig Sum. Der er ikke fremkommet nogen grundet Indvending imod Rigtigheden af den Sum, som det er blevet opgivet vilde blive besparet, ved at gaae over Strik. Det er mig umuligt at troe, at vi skulle fragaae det, som vi have vedtaget ved den forrige Behandling, og jeg vil tilføie, at det ogsaa er mig umuligt at troe, at man skulde ville gaae den anden foreslaaede Vej, for at opfylde Dnskerne for Middelfart, nemlig at bøie Banen ned til denne By med en Udgift af imellem 3 og 400,000 Rdl.; der er i mine Dine ikke den allermindstegyldige Grund til at bringe et saadant Offer for Middelfart By; det er en uberettiget Forbring, især ligeoverfor en Kjøbstad af en saaringe Størrelse, at sige, at Statskassen for dens Bekvemmeligheds Skyld skal bringe et Offer, det være sig 300,000, 400,000 eller 1 Million Rdl.; det troer jeg ikke, at man vil kunne gaae ind paa, jeg for min Deel kan i det Mindste ikke forsvare at gaae ind paa et saadant Forslag, og jeg vil haabe, at Regjeringen vil holde fast ved, hvad der sidst blev vedtaget her i Thinget. Jeg skal tillade mig at gjøre de ærede Herrer opmærksomme paa, hvorledes Sagen vil stille sig, dersom vi nu skulle fragaae det, som vi engang have vedtaget; Følgen deraf vil efter al Sandsynlighed blive en Opsættelse af det hele Spørgsmaal, en Opsættelse, indtil vi atter til Efteraaret komme sammen, og hvad vil Resultatet af denne Opsættelse blive? Det vil blive et Krav paa Erstatning fra Kontrahenterne for Jernbanens Anlæg, og saavidt jeg har kunnet bringe i Erfarings, vil dette blive en Erstatning af nogle hundrede Tusind Rigsdaler; hvad vi altsaa opnaae, er at slyde Sagen ud i en uvis Fremtid og betale en stor Bøde derfor. Hvad der kan see, naar vi saa atter komme sammen, er det umuligt at sige, men jeg kan ikke troe andet, end at man dog saa endelig vil komme til at vedtage det, som engang er vedtaget, efter at man har betalt et stort Beløb; thi foruden den Bøde, som denne Opsættelse vil medføre, med-